
AdityahRidayam

आदित्यरुदयम्

Document Information

Text title : AdityahRidayabhaviShyottarapurANA

File name : AdityahRRidayabhaviShyottarapurANA.itx

Category : hRidaya, navagraha

Location : doc_z_misc_navagraha

Author : Traditional

Transliterated by : Nat Natarajan nat.natarajan at gmail.com

Proofread by : Nat Natarajan nat.natarajan at gmail.com, NA

Description-comments : From Brihatstotraratnakara with 408 stotras

Source : bhaviShyottarapurANA

Latest update : August 13, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 11, 2023

sanskritdocuments.org

AdityahRidayam

आदित्यलुदयम्

भविष्योत्तरपुराणान्तर्गतम्

श्रीगणेशाय नमः ।

अथ आदित्यलुदयम् ।

शतानीक उवाच ।

कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेद्विजोत्तमः ।

येतन्मेभ्रूढि विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणां तव ॥ १ ॥

सुमन्तुरुवाच ।

धृष्टमेव पुरा पृष्टः शङ्खयङ्कगदाधरः ।

प्रणम्य शिरसा देवमर्जुनेन भडात्मना ॥ २ ॥

कुरुक्षेत्रे मडाराजप्रवृत्ते भारते रणे ।

कृष्णनाथं समासाद्य प्रार्थयित्वाभ्रवीद्विदम् ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच ।

ज्ञानं च धर्मशास्त्राणां गुड्याद्गुड्यतरं तथा ।

मम कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मयं सत्यराचरम् ॥ ४ ॥

सूर्यस्तुतिमयं न्यासं वक्तुमर्हसि माधव ।

भक्त्या पृथ्वामि देवेश कथयस्व प्रसादतः ॥ ५ ॥

सूर्यभक्तिं करिष्यामि कथं सूर्यं प्रपूजयेत् ।

तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्प्रसादेन यादव ॥ ६ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

रुद्राद्विद्वैतैः सर्वैः पृष्टेन कथितं मया ।

वक्ष्येऽहं सूर्यविन्यासं शृणु पाण्डव यत्नतः ॥ ७ ॥

अस्माकं यत्त्वया पृष्टमेकचित्तो भवार्जुन ।

तदलं सम्प्रवक्ष्यामि आदिमध्यावसानकम् ॥ ८ ॥

अर्जुन उवाच ।

नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वां मलायशः ।

कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ९ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

साधु पार्थ मलाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव ।

यन्मां पृच्छस्युपस्थानं तत्पवित्रं विभावसोः ॥ १० ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।

सर्वरोगप्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ११ ॥

अभिन्नदमनं पार्थ सङ्ग्रामे जयवर्धनम् ।

वर्धनं धनपुत्राणामादित्यलुट्टयं शृणु ॥ १२ ॥

यश्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुख्यते नात्र संशयः ।

त्रिषु लोकेषु विख्यातं निःश्रेयसकरं परम् ॥ १३ ॥

देवदेवं नमस्कृत्य प्रातरुत्थाय चार्जुन ।

विद्वान्यनेकउपाणि नश्यन्ति स्मरणादपि ॥ १४ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सूर्यमावाहयेत् सदा ।

आदित्यलुट्टयं नित्यं जाप्यं तश्छृणु पाण्डव ॥ १५ ॥

यज्जपान्मुच्यते जन्तुर्दारिद्र्यादाशु दुस्तरात् ।

लभते च मलासिद्धिं कुष्ठव्याधिविनाशिनीम् ॥ १६ ॥

अस्मिन्मन्त्रे ऋषिश्छन्दो देवताशक्तिरेव च ।

सर्वमेव मलाबाहो कथयामि तवाग्रतः ॥ १७ ॥

मया ते गोपितं न्यासं सर्वशास्त्रप्रबोधितम् ।

अथ ते कथयिष्यामि उत्तमं मन्त्रमेव च ॥ १८ ॥

ॐ अस्य श्रीआदित्यलुट्टयस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीकृष्ण ऋषिः ।

श्रीसूर्यात्मा त्रिभुवनेश्वरो देवता अनुष्टुप्छन्दः ।

हरितलयरथं दिवाकरं धृषिरिति बीजम् ।

ॐ नमो भगवते जितवैश्वानरजातवेदसे षति शक्तिः ।

ॐ नमो भगवते आदित्याय नमः षति डीलकम् ।

ૐ અગ્નિગભદેવતા ઇતિ મન્ત્રઃ ।

ૐ નમો ભગવતે તુભ્યમાદિત્યાય નમોનમઃ ।

શ્રીસૂર્યનારાયણપ્રીધ્યથં જપે વિનિયોગઃ ।

અથ ન્યાસઃ ।

ૐ હ્રાં અડ્ગુષ્ઠાભ્યાં નમઃ ।

ૐ હ્રીં તર્જનીભ્યાં નમઃ ।

ૐ હ્રૂં મધ્યમાભ્યાં નમઃ ।

ૐ હ્રૈં અનામિકાભ્યાં નમઃ ।

ૐ હ્રૌં કનિષ્ઠિકાભ્યાં નમઃ ।

ૐ હ્રઃ કરતલકરપૃષ્ઠાભ્યાં નમઃ ।

ૐ હ્રાં હૃદયાય નમઃ ।

ૐ હ્રીં શિરસે સ્વાહા ।

ૐ હ્રૂં શિખાય વષટ્ ।

ૐ હ્રૈં કવચાય હુમ્

ૐ હ્રૌં નેત્રત્રયાય વૌષટ્ ।

ૐ હ્રઃ અસ્ત્રાય ફટ્ ।

ૐ હ્રાં હ્રીં હ્રૂં હ્રૈં હ્રૌં હ્રઃ ઇતિ દિગ્બન્ધઃ ॥

અથ ધ્યાનમ્ ॥

ભાસ્વદ્રત્નાઢ્યમૌલિઃ સ્ફુરદધરરુચ્યા રઙ્ગિતશ્ચારુકેશો

ભાસ્વાન્યો દિવ્યતેજઃ કરકમલયુતઃ સ્વર્ણવર્ણઃ પ્રભાભિઃ ।

વિશ્વાકાશાવકાશગ્રહપતિશિખરે ભાતિ યશ્ચોદયાદ્રૌ

સર્વાનન્દપ્રદાતા હરિહરનમિતઃ પાતુ માં વિશ્વચક્ષુઃ ॥ ૧ ॥

પૂર્વમષ્ટદલં પદ્મં પ્રણવાદિપ્રતિષ્ઠિતમ્ ।

માયાબીજં દલાષ્ટાગ્રે યન્ત્રમુદ્ધારયેદિતિ ॥ ૨ ॥

આદિત્યં ભાસ્કરં ભાનું રવિં સૂર્યં દિવાકરમ્ ।

માર્તાણ્ડં તપનં ચેતિ દલેષ્વષ્ટસુ યોજયેત્ ॥ ૩ ॥

દીપ્તા સૂક્ષ્મા જયા ભદ્રા વિભૂતિર્વિમલા તથા ।

અમોઘા વિદ્યુતા ચેતિ મધ્યે શ્રીઃ સર્વતો મુખી ॥ ૪ ॥

સર્વજ્ઞઃ સર્વગશ્ચૈવ સર્વકારણદેવતા ।

સર્વેશં સર્વહૃદયં નમામિ સર્વસાક્ષિણમ્ ॥ ૫ ॥

सर्वात्मा सर्वकर्ता य सृष्टिञ्जवनपालकः ।

छितः स्वर्गापवर्गश्च भास्करेश नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥

धृति प्रार्थना ॥

नमो नमस्तेऽस्तु सदा विभावसो सर्वात्मने समुद्राय भानवे ।

अनन्तशक्तिर्भृशोऽभूषणेन ददस्व भुक्तिं मम मुक्तिमव्ययाम् ॥ ७ ॥

अर्कं तु मूर्ध्नि विन्यस्य ललाटे तु रविं न्यसेत् ।

विन्यसेन्नेत्रयोः सूर्यं कर्णयोश्च द्विवाकरम् ॥ ८ ॥

नासिकायां न्यसेद्भानुं मुषे वै भास्करं न्यसेत् ।

पर्जन्यमोष्ठयोश्चैव तीक्ष्णं जिह्वान्तरे न्यसेत् ॥ ९ ॥

सुवर्णैतसं कण्ठे स्कन्धयोनितगमतेजसम् ।

बाह्वोस्तु पूषणं शैव मित्रं वै पृष्ठतो न्यसेत् ॥ १० ॥

वरुणं दक्षिणे उरते त्वष्टारं वामतः करे ।

उस्तापुष्पकरः पातु लृदयं पातु भानुमान् ॥ ११ ॥

उदरे तु यमं विद्यादादित्यं नाभिमाण्डले ।

कट्यां तु विन्यसेद्धंसं रुद्रमूर्ध्वोस्तु विन्यसेत् ॥ १२ ॥

जान्वोस्तु गोपतिं न्यस्य सवितारं जङ्घयोः ।

पादयोश्च विवस्वन्तं गुल्फयोश्च द्विवाकरम् ॥ १३ ॥

बाह्यतस्तु तमोर्ध्वं स भगमभ्यन्तरे न्यसेत् ।

सर्वाङ्गेषु सडस्रांशुं द्विग्विदिक्षु भग न्यसेत् ॥ १४ ॥

धृति द्विगन्धः ।

अेष आदित्यविन्यासो देवानामपिदुर्लभः ।

धर्मं भक्त्या न्यसेत्पार्थ स याति परमां गतिम् ॥ १५ ॥

कामकोधकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ।

सर्पादपि भयं नैव सङ्ग्रामेषु पश्चिष्पि ॥ १६ ॥

रिपुसङ्घट्टकालेषु तथा योरसमागमे ।

त्रिसन्ध्यं जपतो न्यास मलापातकनाशनम् ॥ १७ ॥

विस्फोटकसमुत्पन्न तीव्रज्वरसमुद्भवम् ।

शिरोरोगं नेत्ररोगं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १८ ॥

कुष्ठव्याधिस्तथा दद्रुरोगाश्च विविधाश्च ये ।
 जपमानस्य नश्यन्ति शृङ्गु भक्त्या तदर्थुन ॥ १८ ॥
 आदित्यो मन्त्रसंयुक्त आदित्यो भुवनेश्वरः ।
 आदित्यान्नापरो देवो ह्यादित्यः परमेश्वरः ॥ २० ॥
 आदित्यमर्थयेद्ब्रह्मा शिव आदित्यमर्थयेत् ।
 यदादित्यमयं तेजो मम तेजस्तदर्थुन ॥ २१ ॥
 आदित्यं मन्त्रसंयुक्तमादित्यं भुवनेश्वरम् ।
 आदित्यं ये प्रपश्यन्ति मां पश्यन्ति न संशयः ॥ २२ ॥
 त्रिसन्ध्यमर्थयेत्सूर्यं स्मरेद्भक्त्या तु यो नरः ।
 न स पश्यति दारिद्र्यं जन्मजन्मनि चार्थुन ॥ २३ ॥
 अेतत्ते कथितं पार्थ आदित्यलुदयं मया ।
 शृङ्गवन्मुक्तश्च पापेभ्यः सूर्यलोके महीयते ॥ २४ ॥
 नमो भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः ।
 आदित्यः सविता सूर्यः भगः पूषा गमस्तिमान् ॥ २५ ॥
 सुवर्णः स्फुटिको भानुः स्फुरितो विश्वतापनः ।
 रविर्विश्वो मडातेजः सुवर्णः सुप्रभोधकः ॥ २६ ॥
 छिरण्यगर्भस्त्रिशिरस्तपनो भास्करो रविः ।
 मार्तण्डो गोपतिः श्रीमान् कृतज्ञश्च प्रतापवान् ॥ २७ ॥
 तमिस्रडा भगो हंसो नासत्यश्च तमोनुदः ।
 शुक्रो विरोचनः केशी सडस्रांशुर्मडाप्रभुः ॥ २८ ॥
 विवस्वान्पूषणो मृत्युर्मिडिरो जामदग्न्यजित् ।
 धर्मरश्मिःपतङ्गश्च शरण्यो मित्रडा तपः ॥ २९ ॥
 दुर्विज्ञेयगतिः शूरस्तेजोरश्मिर्मडायशाः ।
 शम्भुश्चित्राङ्गदः सौम्यो ह्यव्यक्यप्रदायकः ॥ ३० ॥
 अंशुमानुत्तमो देव ऋग्यजुःसाम अेव च ।
 हरिदश्वस्तमोदारः सप्तसप्तिसिर्मरीचिमान् ॥ ३१ ॥
 अग्निगर्भोऽद्रितेः पुत्रः शम्भुस्तिमिरनाशनः ।

पूषा विश्वम्भरो मित्रः सुवर्णः सुप्रतापवान् ॥ ३२ ॥

आतपी मण्डली भास्वांस्तपनः सर्वतापनः ।

कृतविश्वो मडातेजः सर्वरत्नमयोद्भवः ॥ ३३ ॥

अक्षरश्च क्षरश्चैव प्रभाकरविभाकरौ ।

यन्द्रश्चन्द्राङ्गदः सौम्यो लव्यकव्यप्रदायकः ॥ ३४ ॥

अङ्गारको गद्योऽगस्ती रक्ताङ्गश्चाङ्गवर्धनः ।

बुधो बुध्नासनो बुध्दिर्बुध्नात्मबुध्दिवर्धनः ॥ ३५ ॥

बृहद्भानुर्बृहद्भासो बृहद्भामा बृहस्पतिः ।

शुक्लस्त्वं शुक्लरेतास्त्वं शुक्लाङ्गः शुक्लभूषणः ॥ ३६ ॥

शनिमान् शनिरुपस्त्वं शनैर्गच्छसि सर्वदा ।

अनादिरादिरादित्यस्तेजोराशिर्मडातपाः ॥ ३७ ॥

अनादिरादिरुपस्त्वमादित्यो दिक्यतिर्यमः ।

भानुमान् भानुपस्त्वं स्वर्भानुर्भानुदीतिमान् ॥ ३८ ॥

धूम्रकेतुर्मडाकेतुः सर्वकेतुरनुत्तमः ।

तिमिरावरणः शम्भुः स्त्रष्टा मार्तण्डयेव य ॥ ३९ ॥

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमाय नमो नमः ।

नमोत्तराय गिरये दक्षिणाय नमो नमः ॥ ४० ॥

नमो नमः सलस्रांशो ल्यादित्याय नमो नमः ।

नमःपद्मप्रबोधाय नमस्ते द्वादशात्मने ॥ ४१ ॥

नमो विश्वप्रबोधाय नमो भ्राजिष्णुजिष्णवे ।

ज्योतिषे य नमस्तुभ्यं ज्ञानाकार्यं नमो नमः ॥ ४२ ॥

प्रदीपाय प्रगल्भाय युगान्ताय नमो नमः ।

नमस्ते डोतूपतये पृथिवीपतये नमः ॥ ४३ ॥

नमोऽङ्गार वषट्कार सर्वयज्ञ नमोऽस्तु ते ।

ऋग्वेदाय यजुर्वेदे सामवेदे नमोऽस्तु ते ॥ ४४ ॥

नमो डाटकवर्णाय भास्कराय नमो नमः ।

जयाय जयभद्राय हरिदश्याय ते नमः ॥ ४५ ॥

दिव्याय दिव्यरूपाय त्रालासां पतये नमः ।
 नमस्ते शुभये नित्यं नमः कुरुकुलात्मनम् ॥ ४६ ॥
 नमस्त्रैलोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः ।
 नमः डैवल्यनाथाय नमस्ते दिव्ययक्षुषे ॥ ४७ ॥
 त्वं ज्योतिस्त्वं धृतिर्ब्रह्मा त्वं विषगुस्त्वं प्रजापतिः ।
 त्वमेव रुद्रो रुद्रात्मा वायुरग्निस्त्वमेव य ॥ ४८ ॥
 योजनानां सडस्रे द्वे शते द्वे द्वे य योजने ।
 अडेन निमिषार्धेन डममासा नमोऽस्तु ते ॥ ४९ ॥
 नवयोजनलक्षाणि सडस्रद्विशतानि य ।
 यावद्धृटीप्रमाणेन डममासा नमोऽस्तु ते ॥ ५० ॥
 अग्रतश्च नमस्तुभ्यं पृष्ठतश्च सदा नमः ।
 पार्श्वतश्च नमस्तुभ्यं नमस्ते यास्तु सर्वदा ॥ ५१ ॥
 नमः सुरारिडन्त्रे य सोमसूर्याग्नियक्षुषे ।
 नमो दिव्याय व्योमाय सर्वतन्त्रमयाय य ॥ ५२ ॥
 नमो वेदान्तवैद्याय सर्वडर्मादिसाक्षिणे ।
 नमो डरितवर्णाय सुवर्णाय नमो नमः ॥ ५३ ॥
 अरुणो माघमासे तु सूर्यो वै ड्वाङ्गुने तथा ।
 यैत्रमासे तु वेडाङ्गो भानुर्वैशाभतापनः ॥ ५४ ॥
 ज्येष्ठमासे तपेदिन्द्र आषाढे तपते रविः ।
 गभस्तिः श्रावणे मासि यमो भाद्रपदे तथा ॥ ५५ ॥
 षष्ठे सुवर्णरिताश्च कार्तिके य दिवाकरः ।
 मार्गशीर्षे तपेन्मित्रः पौषे विषणुः सनातनः ॥ ५६ ॥
 पुरुषस्त्वधिके मासि मासाधिष्ठये तु डल्पयेत् ।
 षत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेयाः प्रकीर्तिताः ॥ ५७ ॥
 उग्ररूपा मडात्मानस्तपन्ते विश्वरूपिणः ।
 धर्मार्थडाममोक्षासां प्रस्फुटा डेतवो नृप ॥ ५८ ॥
 सर्वपापडरं यैवमादित्यं सम्रपूजयेत् ।
 अेकधा दशधा यैव शतधा य सडस्रधा ॥ ५९ ॥

तपन्ते विश्वरूपेण सृजन्ति संदरन्ति य ।
 अेष विष्णुः शिवश्चैव ब्रह्मा चैव प्रजापतिः ॥ ६० ॥
 मडेन्द्रश्चैव कालश्च यमो वरुण अेव य ।
 नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वतापनः ॥ ६१ ॥
 वायुरग्निर्धनाध्यक्षो भूतकर्ता स्वयं प्रभुः ।
 अेष देवो लि देवानां सर्वमाप्यायते जगत् ॥ ६२ ॥
 अेष कर्ता लि भूतानां संदर्ता रक्षकस्तथा ।
 अेष लोकानुलोकश्च समद्वीपाश्च सागराः ॥ ६३ ॥
 अेष पातालसप्तस्था दैत्यदानवराक्षसाः ।
 अेष धाता विधाता य बीजं क्षेत्रं प्रजापतिः ॥ ६४ ॥
 अेष अेव प्रजा नित्यं संवर्धयति रश्मिभिः ।
 अेष यज्ञः स्वधा स्वडा ङीः श्रीश्च पुरुषोत्तमः ॥ ६५ ॥
 अेष भूतात्मको देवः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ।
 ईश्वरः सर्वभूतानां परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ ६६ ॥
 कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुष्णः ।
 जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः ॥ ६७ ॥
 दारिद्य्यसनध्वंसी श्रीमान्देवो दिवाकरः ।
 कीर्तनीयो विवस्वाश्च मार्तण्डो भास्करो रविः ॥ ६८ ॥
 लोकप्रकाशकः श्रीमाल्लोक्यक्षुर्गुहेश्वरः ।
 लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्ता उर्ता तमिस्रडा ॥ ६९ ॥
 तपनस्तापनश्चैव शुचिः सप्ताश्रवाडनः ।
 गभस्तिडस्तो ब्रह्मण्यः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ७० ॥
 आयुरारोग्यमैश्वर्यं नरा नार्थश्च मन्दिरे ।
 यस्य प्रसादात्सन्तुष्टिरादित्यलृदयं जपेत् ॥ ७१ ॥
 धत्येनैर्नामभिः पार्थ आदित्यं स्तौति नित्यशः ।
 प्रातरुत्थाय कौन्तेय तस्य रोगभयं नलि ॥ ७२ ॥
 पातकान्मुच्यते पार्थ व्याधिष्यश्च न संशयः ।

अेकसन्ध्यं द्विसन्ध्यं वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥

त्रिसन्ध्यं जपमानस्तु पश्येच्च परमं पदम् ।

यदह्लाद्गुरुते पापं तदह्लात्प्रतिमुच्यते ॥ ७४ ॥

यद्रात्र्यात्गुरुते पापं तद्रात्र्यात्प्रतिमुच्यते ।

दृद्रुस्फोटककुष्ठानि मण्डलानि विषूचिका ॥ ७५ ॥

सर्वव्याधिमहारोगभूतभाधास्तथैव य ।

डाकिनी शाकिनी यैव महारोगभयं कुतः ॥ ७६ ॥

ये यान्ये दृष्टगोशाश्च ज्वरातीसारकाण्यः ।

जपमानस्य नश्यन्ति शुवेच्य शरदां शतम् ॥ ७७ ॥

संवत्सरेण मरणं यदा तस्य ध्रुवं भवेत् ।

अशीर्षा पश्यतिस्थायामडोरान्नं धनञ्जय ॥ ७८ ॥

यस्त्विदं पठते भक्त्या भानोवरि महात्मनः ।

प्रातःस्नाने कृते पार्थ ओकाग्रकृतमानसः ॥ ७९ ॥

सुवर्णयक्ष्णुर्भवति न यान्धस्तु प्रजायते ।

पुत्रवान् धनसम्पन्नो जायते यारुजः सुभी ॥ ८० ॥

सर्वसिद्धिमवाप्नोति सर्वत्र विजयी भवेत् ।

आदित्यलृदयं पुण्यं सूर्यनामविभूषितम् ॥ ८१ ॥

श्रुत्वा य निम्बिलं पार्थ सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

अतः परतरं नास्ति सिद्धिकामस्य पाण्डव ॥ ८२ ॥

अेतज्जपस्व कौन्तेय येन श्रेयो ऽयवाप्यसि ।

आदित्यलृदयं नित्यं यः पठेत्सुसमाहितः ॥ ८३ ॥

भ्रूण्डा मुच्यते पापात्कृतघ्नो ब्रह्मघातकः ।

गौघ्नः सुरापो दुर्भोजो दुष्प्रतिग्रहकारकः ॥ ८४ ॥

पातकानि य सर्वाणि दलत्येव न संशयः ।

य षट् शृणुयान्नित्यं जपेद्भाऽपि समाहितः ॥ ८५ ॥

सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके मडीयते ।

अपुत्रो लभते पुत्रान्निर्धनो धनमाप्नुयात् ॥ ८६ ॥

कुरोगी मुख्यते रोगाद्भक्त्या यः पठते सदा ।
यस्त्वादित्यदिने पार्थ नाभिमात्रजले स्थितः ॥ ८७ ॥

उदयायलमाहुढे भास्करं प्रणतः स्थितः ।
जपते मानवो भक्त्या शृणुयाद्वापि भक्तितः ॥ ८८ ॥

स याति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ।
अभिन्नदमनं पार्थ यदा कर्तुं समारभेत् ॥ ८९ ॥

तदा प्रतिकृतिं कृत्वा शत्रोश्चरणपांसुभिः ।
आक्रम्य वामपादेन ज्यादित्यलुप्तयं जपेत् ॥ ९० ॥

अेतन्मन्त्रं समालूय सर्वसिद्धिकरं परम् ।
ॐ ह्रीं छिमावीढं स्वाहा । ॐ ह्रीं निवीढं स्वाहा ।
ॐ ह्रीं मालीढं स्वाहा । छति मन्त्रः ।
त्रिभिश्च रोगी भवति ज्वरी भवति पञ्चभिः ।
जपैस्तु सप्तभिः पार्थ राक्षसीं तनुमाविशेत् ॥ ९१ ॥

राक्षससेनाभिभूतस्य विकारान् शृणु पाण्डव ।
गीयते नृत्यते नग्न आस्फोटयति धावति ॥ ९२ ॥

शिवारुतं य कुरुते ढसते कन्दते पुनः ।
अेवं सम्पीडयते पार्थ यद्यपि स्यान्मलेश्वरः ॥ ९३ ॥

डिं पुनर्मानुषः कश्चिच्छीयागारविवर्जितः ।
पीडितस्य न सन्देहो ज्वरौ भवति दारुणः ॥ ९४ ॥

यदा यानुग्रहं तस्य कर्तुमिच्छेच्छुभङ्गुरम् ।
तदा सलिलमादाय जपेन्मन्त्रमिमं बुधः ॥ ९५ ॥

नमो भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः ।
जयाय जयभद्राय हरिदश्याय ते नमः ॥ ९६ ॥

स्नापयेत्तेन मन्त्रेण शुभं भवति नान्यथा ।
अन्यथा य भवेद्दोषो नश्यते नात्र संशयः ॥ ९७ ॥

अतस्ते निषिलः प्रोक्तः पूजां यैव निबोध मे ।
उपलिप्ते शुचौ देशे नियतो वाज्यताः शुचिः ॥ ९८ ॥

वृत्तं वा यतुरस्रं वा लिप्तभूमौ लिपेच्छुचि ।

नमो भगवते तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे ।
 दत्तमर्घ्यं मया भानो त्वं गृडाण नमोऽस्तु ते ॥ १०८ ॥
 ओष्ठि सूर्य्यं सडस्रांशो तेजोराशे जगत्पते ।
 अनुकम्पय मां देव गृडाणार्घ्यं नमोऽस्तुते ॥ ११० ॥
 नमो भगवते तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे ।
 ममेदमर्घ्यं गृह्ण त्वं देवदेव नमोऽस्तु ते ॥ १११ ॥
 सर्वदेवाधिदेवाय आधिव्याधिविनाशिने ।
 छदं गृडाण मे देव सर्वव्याधिविनश्यतु ॥ ११२ ॥
 नमः सूर्याय शान्ताय सर्वरोगविनाशिने ।
 ममेप्सितं कृलं दत्त्वा प्रसीद परमेश्वर ॥ ११३ ॥
 ॐ नमो भगवते सूर्याय स्वाहा । ॐ शिवाय स्वाहा ।
 ॐ सर्वात्मने सूर्याय नमः स्वाहा । ॐ अक्षय्यतेजसेनमः स्वाहा ।
 सर्वसङ्कटदारिद्र्यं शत्रुं नाशय नाशय ।
 सर्वलोकेषु विश्वात्म-सर्वात्म-सर्वदर्शक ॥ ११४ ॥
 नमो भगवते सूर्य्यं कुष्ठरोगान्विष्णुय ।
 आयुरारोग्यमैश्वर्य्यं देहि देव नमोऽस्तु ते ॥ ११५ ॥
 नमो भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः ।
 ॐ अक्षय्यतेजसे नमः ।
 ॐ सूर्याय नमः ।
 ॐ विश्वमूर्तये नमः ।
 आदित्यं यं शिवं विद्याच्छिवमादित्यरूपिणम् ।
 उभयोरन्तरं नास्ति आदित्यस्य शिवस्य च ॥ ११६ ॥
 अतदिच्छाम्यलं श्रोतुं पुरुषो वै दिवाकरः ।
 उदये ब्राह्मणो रूपां मध्याह्ने तु मહેश्वरः ॥ ११७ ॥
 अस्तमाने स्वयं विष्णुस्त्रिमूर्तिश्च दिवाकरः ।
 नमो भगवते तुभ्यं विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ ११८ ॥
 ममेदमर्घ्यं प्रतिगृह्ण देव देवाधिदेवाय नमो नमस्ते ।
 श्रीसूर्यनारायणाय साङ्गाय सपरिवाराय छदमर्घ्यं समर्पयामि ॥ ११९ ॥

छिमध्याय तमोध्याय रक्षोध्याय च ते नमः ।
 कृतध्याय सत्याय तस्मै सूयात्बने नमः ॥ १२० ॥
 जयोऽजयश्च विजयो जितप्राणो जितश्रमः ।
 मनोजवो जितकोधो वाजिनः सप्त कीर्तिताः ॥ १२१ ॥
 उरितुडयस्थं दिवाकरं कनकमयाम्बुजरेणुपिञ्जरम् ।
 प्रतिदिनमुद्ये नवं शरणांभुपैमि छिरण्यरेतसम् ॥ १२२ ॥
 न तं व्यालाः प्रभाधन्ते न व्याधिभ्योभयं भवेत् ।
 न नागेभ्यो भयं यैव नच भूतभयं क्वचित् ॥ १२३ ॥
 अग्निशत्रुभयं नास्ति पार्थिवेभ्यस्तथैव च ।
 दुर्गतिं तरते घोरं प्रजो य लभते पशून् ॥ १२४ ॥
 सिद्धिकामो लभेत्सिद्धिं कन्याकामस्तु कन्यकाम् ।
 अेतत्पठेत्स कौन्तेय भक्तियुक्तेन येतसा ॥ १२५ ॥
 अश्रमेधसुस्रस्य वाजपेयशतस्य च ।
 कन्याकोटिसुस्रस्य दत्तस्य कृलमाप्नुयात् ॥ १२६ ॥
 छदमादित्यलुट्टयं योऽधीते सततं नरः ।
 सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके मडीयते ॥ १२७ ॥
 नास्त्यादित्यसमो देवो नास्त्यादित्यसमा गतिः ।
 प्रत्यक्षो भगवन्विष्णुर्येन विश्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १२८ ॥
 नवतिर्योजनं लक्षं सुस्राणि शतानि च ।
 यावद्धटीप्रमाणेन तावन्न्यरति भास्करः ॥ १२९ ॥
 गवां शतसुस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्कृलम् ।
 तत्कृलं लभते विद्वाञ्छान्तात्मा स्तौति यो रविम् ॥ १३० ॥
 योऽधीते सूर्यलुट्टयं सकलं सकृलं भवेत् ।
 अष्टानां ब्राह्मणानां च लेपयित्वा समर्पयेत् ॥ १३१ ॥
 ब्रह्मलोके ऋषीणां च जायते मानुषोऽपि वा ।
 जातिस्मरत्वमाप्नोति शुद्धात्मा नात्र संशयः ॥ १३२ ॥
 अजाय लोकत्रयपावनाय भूतात्मने गोपतये वृषाय ।
 सूर्याय सर्वप्रलयान्तकाय नमो मडाकारुणिकोत्तमाय ॥ १३३ ॥

विवस्वते ज्ञानमृदन्तरात्मने जगत्प्रदीपाय गजद्धितैषिणो ।
 स्वयम्भुवे दीमसडस्रयक्षुषे सुरोत्तमायामिततेजसे नमः ॥ १३४ ॥
 सुरैरनेकैः परिषेविताय छिरण्यगर्भाय छिरण्मयाय ।
 मडात्मने भोक्षपदाय नित्यं नमोऽस्तु ते वासरकारणाय ॥ १३५ ॥
 आदित्यश्चार्यितो देव आदित्यः परमं पदम् ।
 आदित्यो मातृको भूत्वा आदित्यो वाऽभय जगत् ॥ १३६ ॥
 आदित्यं पश्यते भक्त्या मां पश्यति ध्रुवं नरः ।
 नादित्यं पश्यते भक्त्या न स पश्यति मां नरः ॥ १३७ ॥
 त्रिगुणं य त्रितत्त्वं य त्रयो देवास्त्रयोऽग्रयः ।
 त्रयाणां य त्रिमूर्तिस्त्वं तुरीयस्त्वं नमोऽस्तु ते ॥ १३८ ॥
 नमः सवित्रे जगदेक यक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशडेतवे ।
 त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे विरिञ्चिनारायणशङ्करात्मने ॥ १३९ ॥
 यस्योदयेनेड जगत्प्रभुद्व्यते प्रवर्तते याप्निकर्मसिद्धये ।
 ब्रह्मेन्द्रनारायणरुद्रवन्दितः स नः सदा यच्छतु मङ्गलं रविः ॥ १४० ॥
 नमोऽस्तु सूर्याय सडस्ररश्मये सडस्रशाप्नितसम्भवात्मने ।
 सडस्रयोगोद्भवभावभागिने सडस्रसङ्ख्यायुगधारिणे नमः ॥ १४१ ॥
 यत्माऽऽलं दीतिकरं विशालं रत्नप्रभं तीव्रमनादिऽपम् ।
 दारिद्य्यदुःपक्षयकारणं य पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४२ ॥
 यन्माऽऽलं देवगणैः सुपूजितं विप्रैः स्तुतम्भावनमुक्तिदोषविदम् ।
 तं देवदेवं प्रणमामि सूर्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४३ ॥
 यन्माऽऽलं ज्ञानघनं त्वगभ्यं त्रैलोक्यपूज्यं त्रिगुणात्मरूपम् ।
 समस्ततेजोमयदिव्यरूपं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४४ ॥
 यन्माऽऽलं गूढमतिप्रबोधं धर्मस्य वृद्धिं कुरुते जनानाम् ।
 यत्सर्वपापक्षयकारणं य पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४५ ॥
 यन्माऽऽलं व्याधि विनाशदक्षं यद्दृग्यजुः सामसु सम्प्रगीतम् ।
 प्रकाशितं येन य भूर्भुवःस्वः पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४६ ॥
 यन्माऽऽलं वेदविदो वदन्ति गायन्ति यथ्याराण सिद्धसङ्घाः ।

यद्योगिनो योगशुभां य सङ्घाः पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४७ ॥

यन्माण्डलं सर्वजनेषु पूजितं ज्योतिश्च कुर्याद्विड मर्त्यलोके ।

यत्कालकालादिमनाद्विदुषं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४८ ॥

यन्माण्डलं विषणुयतुर्मुष्पाभ्यं यदक्षरं पापहारं जनानाम् ।

यत्कालकल्पक्षयकारणं य पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १४९ ॥

यन्माण्डलं विश्वसृजा प्रसिद्धमुत्पत्तिरक्षाम्प्रलयप्रगल्भम् ।

यस्मिञ्जगत्संहरतेऽपिलं य पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १५० ॥

यन्माण्डलं सर्वगतस्य विष्णोरात्मा परं धाम विशुद्धतत्त्वम् ।

सूक्ष्मान्तरैर्योगपथानुगम्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १५१ ॥

यन्माण्डलं ब्रह्मविद्यो वदन्ति गायन्ति यथ्यारणसिद्धसङ्घाः ।

यन्माण्डलं वेदविदः स्मरन्ति पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १५२ ॥

यन्माण्डलं वेदविद्योपगीतं यद्योगिनां योगपथातुगम्यम् ।

तत्सर्ववेदं प्राणमामि सूर्यं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥ १५३ ॥

मण्डलाष्टमिदं पुण्यं यः पठेत्सततं नरः ।

सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ १५४ ॥

ध्येयः सदासवितुर्मण्डलमध्यवर्ती नारायणः सरसिजासन सन्निविष्टः ।

केयूरवान्मकरकुण्डलवान् किरीटी डारी छिन्नमयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥ १५५ ॥

सशङ्खचक्रं रविमण्डले स्थितं कुशेशयाकान्तमनन्तमभ्युतम् ।

भ्रजामि बुद्धया तपनीयमूर्तिं सुरोत्तमं त्रिभूषणोज्ज्वलम् ॥ १५६ ॥

अेवं ब्रह्माद्यो देवा ऋषयश्च तपोधनाः ।

कीर्तयन्ति सुरश्रेष्ठे देवं नारायणं बिभुव ॥ १५७ ॥

वेदवेदाङ्गशरीरं दिव्यदीप्तिकरं परम् ।

रक्षोश्च रक्तवर्णं य सृष्टिसंसारकारकम् ॥ १५८ ॥

अेकचक्रो रथो यस्य दिव्यः कनकभूषितः ।

स मे भवतु सुप्रीतः पद्महस्तो दिवाकरः ॥ १५९ ॥

आदित्यः प्रथमं नाम द्वितीयं तु दिवाकरः ।

तृतीयं भास्करः प्रोक्तं यतुर्थं तु प्रभाकरः ॥ १६० ॥

पञ्चमं तु सडस्रांशुः षष्ठं यैव त्रिलोचनः ।
 सप्तमं डरिदश्रश्च अष्टमं तु विभावसुः ॥ १६१ ॥
 नवमं दिनकृतप्रोक्तं दशमं द्वादशात्मकम् ।
 अेकादशं त्रयीमूर्तिर्द्वादशं सूर्यं अेव च ॥ १६२ ॥
 द्वादशादित्यनामानि प्रातःकाले पठेन्नरः ।
 दुःस्वप्ननाशनं यैव सर्वदुःखं च नश्यति ॥ १६३ ॥
 द्वादशकुष्ठलरं यैव दारिद्यं डरते ध्रुवम् ।
 सर्वतीर्थप्रदं यैव सर्वकामप्रवर्धनम् ॥ १६४ ॥
 यः पठेत्मातृत्थाय लज्जया नित्यमिदं नरः ।
 सौप्यमायुस्तथाऽऽरोग्यं लभते भोक्षमेव च ॥ १५ ॥
 अग्निमीडे नमस्तुभ्यमिषेत्वोर्जेस्वऽपिणे ।
 अत्र आयाडि पीतस्त्वं नमस्ते ज्योतिषां पते ॥ १६६ ॥
 शन्नो देवि नमस्तुभ्यं जगव्यक्षुर्नमोऽस्तु ते ।
 पञ्चमायोपवेदाय नमस्तुभ्यं नमोनमः ॥ १६७ ॥
 पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमधुतिः ।
 सप्ताश्वरथसंयुक्तो द्विभुजः स्यात्सदा रविः ॥ १६८ ॥
 आदित्यस्य नमस्कारं ये कुर्वन्ति दिनेदिने ।
 जन्मान्तरसडस्रेषु दारिद्यं नोपजायते ॥ १६९ ॥
 (नमो धर्मनिधानाय नमः सुकृतसाक्षिणे ।
 नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमोनमः ॥
 अपरः शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम ।
 तस्मात्कारुण्यभावेन रक्ष रक्ष दिवाकर ॥
 पौरोडित्यं रजनियरणं ग्रामणीत्वं निः योगो
 माहापत्यं वितथवचनं साक्षिवादः परान्नम् ।
 ब्रह्मद्वेष भवजनरतिः प्राणिषु निर्दयत्वं
 माभूदेतन्मम दिनपते जन्मजन्मान्तरेऽपि ॥
 उदयंस्तु मडाभानुस्तेजसा याभयङ्करः ।
 सडस्ररश्मिमीमश्चत्वादित्यः प्रीयतां मम ॥)

उदयगिरिमुपेतं भास्करं पद्मलस्तं
निष्पिलम्बुवननेत्रं रत्नरत्नोपमेयम् ।
तिमिरकरिभृगेन्द्रं षोडशं पद्मिनीनां
सुरवरमभिवन्दे सुन्दरं विश्ववन्द्यम् ॥ १७० ॥
एति श्रीभविष्णोत्तरपुराणे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
आदित्यलुदयस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

Proofread by Nat Natarajan, NA

AdityahRidayam

pdf was typeset on March 11, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

